

Verslag Ontwikkeltafel (OT) Venray d.d. 23 maart 2015, 9.00 uur - 12.00 uur

OT Kwaliteit & Monitoring I

Locatie: gemeentehuis Venray, Raadhuisstraat 1, 5801 MB Venray

Aanwezig:

Zorgaanbieders:

Annemie Heuvelmans	AltraCura
René Grim	Yes We Can Clinics
Ben van Broeckhoven	Koraal Groep
Marloes Geraerds	Proteion
Marjolein Dijs	Vincent van Gogh
Mehmet Yilmaz	Bijzonder Jeugdwerk
Inge Vogels	Mutsaersstichting
Annemarie van Kruijssen	Rubicon-Jeugdzorg
Natasja Vaasen	Natasja Vaasen Projecten

Gemeenten:

Ron Genders	gemeente Peel en Maas (thematrekker)
Leo Bosland	gemeente Venlo
Bart Leijten	gemeente Venlo
Ralf Jansen	gemeente Gennep

MGR SDLN

Roel Kramer	MGR SDLN, voorzitter
Getty Schuiling	MGR SDLN, secretaris
Ad Vaartjes	MGR SDLN, manager
Yvonne Sinsel	MGR SDLN, notulist

Hieronder een uitgebreid verslag van wat in de ontwikkeltafel besproken is. Onderaan worden de conclusies en afspraken samengevat. Verder worden deze opgenomen in de managementsamenvatting.

1. Opening en voorstelrondje

De voorzitter heet de aanwezigen om 9.06 uur welkom bij deze eerste ontwikkeltafel Kwaliteit & Monitoring. De voorzitter geeft allereerst een korte introductie. De doelstelling van vandaag is om de speerpunten van Kwaliteit & Monitoring voor de contractering 2017 neer te zetten.

De aanwezigen stellen zich kort voor.

De voorzitter meldt dat opnames worden gemaakt voor de verslaglegging. Het uitgebreide verslag van deze ontwikkeltafel komt de volgende week op de website. Daarnaast wordt ook nog een managementsamenvatting gemaakt voor de ondersteuning van de virtuele ontwikkeltafel. Dit alles om iedereen die hier niet aanwezig is ook goed mee te nemen.

De voorzitter legt vervolgens de agenda aan de aanwezigen voor en hij meldt dat de heer Genders na de pauze de werkzaamheden van de werkgroep resultaatmeting nog zal toelichten.

De voorzitter deelt vervolgens mee dat de planning is aangepast. OT 2 en OT 3 van voor en na de zomer zijn nu in elkaar geschoven en komen beiden voor de zomer. 21 juli 2016 is nu de datum voor de definitieve besluitvorming voor de inkoop 2017. Daarmee is tijdswinst geboekt en bestaat op 1 november 2016 al duidelijkheid over de contracten. Daarnaast is ook een belangrijk winstpunt dat OT 4 na de zomervakantie komt. Daar wordt teruggekeken op het proces, geëvalueerd en vooruitgekeken naar 2017 en 2018, naast de implementatie. Dat betekent dat voor de zomervakantie de kaders, de uitgangspunten, de kortingspercentages, en de andere indelingen van producten en diensten et cetera al duidelijk zullen zijn. De eerste OT voor de inkoop 2018 is in dit najaar gepland. De voorbereiding van de inkoop loopt dus steeds van juli tot juli en dat geeft meer duidelijkheid. Dit geeft ook meer tijd om te implementeren en ontwikkeltijd. Er worden dus 2 snelheden gecreëerd; enerzijds geeft dit duidelijkheid voor de zomer en anderzijds is sprake van een blijvende doorontwikkeling. Met deze planning wordt een

andere cyclus geïntroduceerd met een meer continue lijn. De onderwerpen die vandaag van de agenda vallen, kunnen wel aan het einde van het jaar in een startnotitie landen.

Mevrouw **Heuvelmans** vraagt naar de functie van de heer Kramer in het komende jaar.

De voorzitter antwoordt dat hij dit jaar de voorzitter blijft van de MGR. Per 1 april 2016 start de voorzitter daarnaast in de functie van directeur Sociaal bij de gemeente Maastricht. Afgesproken is dat de voorzitter het proces in Noord-Limburg dit jaar zal afronden.

2. Algemene introductie

De voorzitter meldt dat in eerste instantie een andere indeling van de ontwikkeltafelthema's is gemaakt. Dit is nu teruggebracht naar deze vier thema's voor de ontwikkeltafels:

1. Jeugd (producten, tarieven, inhoudelijke vraagstukken, ...)
2. Wmo & Participatie (producten, tarieven, inhoudelijke vraagstukken, ...)
3. Kwaliteit & Monitoring (monitoren transformatie, kwaliteit van ondersteuning en zorg, kwaliteit van leven, ...)
4. Overeenkomsten (inhoud, differentiatie wijze aanbesteding/subsidie, ...)

De voorzitter meldt dat de verslagen van de eerste ontwikkeltafels Jeugd en Wmo & Participatie van twee weken geleden al op de website staan. Daarnaast zullen de managementsamenvattingen ook vandaag of morgen worden gepubliceerd.

De voorzitter meldt vervolgens dat bij de ontwikkeltafels Kwaliteit & Monitoring vorig jaar al flinke stappen zijn gezet. Telkens opnieuw moet ook worden gekeken of een onderwerp bij Kwaliteit & Monitoring of bij Overeenkomsten hoort.

Naast de ontwikkeltafels gericht op de overeenkomsten 2017 wordt er gewerkt aan een transformatieagenda voor de regio. Door diverse stakeholders is uitgesproken dat er een gezamenlijke, regionale agenda/visie op de transformatie moet komen. Daarvoor is nu een eerste verkenning uitgevoerd die heeft geleid tot een aantal punten op hoofdlijnen. De transformatieagenda is ook cruciaal voor het vormgeven van de inkoop van de komende jaren. In de transformatieagenda staat onder andere dat men toe wil naar meer eigen verantwoordelijkheid van inwoners met een bescheiden rol van de gemeenten en met daar waar nodig maatwerkondersteuning met een integrale benadering vanuit de leefdomeneinen. Men wil daarnaast ook de kwaliteit van leven bevorderen door ondersteuning dicht bij huis en zo lang mogelijk thuis.

Dit wordt later dit jaar verder uitgewerkt in een regionale visie voor Limburg-Noord die voor de regionale inkoop van 2018 ook heel interessant is. Momenteel wordt dit getrokken door de heer Rob Kuiten van de gemeente Horst aan de Maas.

De voorzitter stelt vast dat er een aantal dilemma's zijn;

- Zorgcontinuïteit met minder budget
- Transformeren met minder budget
- Van aanbodgericht naar vraaggestuurd
- Regie op proces irt regie bij burger
- Zelfregie burger irt regie professional
- Ruimte creëren maar ook efficiency en transparantie

Dit leidt tot een aantal vraagstukken voor alle ontwikkeltafels:

- Hoe kunnen we met minder budget toch de benodigde diensten bieden?
- Hoe komen we tot voldoende zicht op de diensten en kosten?
- Hoe leggen we de relatie tussen diensten en resultaten?
- Welke kwaliteit kunnen en moeten we eisen en hoe monitoren we daarop?
- Hoe organiseren we de uitvoering?
- Welke differentiatie moeten we hanteren?
- Hoe gaan we om met de verdeling en toewijzing van het werkpakket?

De vraag is waarop de nadruk moet liggen.

De heer **Van Broeckhoven** merkt op dat de zorgaanbieders al door verschillende organisaties worden gemonitord. De Koraal Groep heeft geen behoefte aan nog meer monitoring. De heer **Bosland** vindt juist de vraag belangrijk hoe men de monitoring scherper kan krijgen. **De voorzitter** antwoordt dat bij de inkoop relatief weinig de uitvoering van de contracten wordt gemonitord. De vraag is dus hoe de uitnutting van de contracten gemonitord moet worden.

3. Verkenning inhoudelijke thema's

De voorzitter vraagt wat de punten bij Kwaliteit & Monitoring voor dit jaar moeten zijn.

De heer **Van Broeckhoven** merkt op dat de Koraal Groep door allerlei partijen gevraagd wordt om zich te verantwoorden. Dit begint zich te stapelen. Soms worden ook zaken dubbel gedaan en dit vormt vaak een dilemma voor de Koraal Groep. Spreker herkent dit ook bij andere partners. De verantwoording moet zo effectief en efficiënt mogelijk worden gedaan. In het kader van de transitie moeten de klanten echter ook veranderen. Spreker heeft hierop geen antwoord, maar hij stelt voor dat men zaken loslaat.

De voorzitter vraagt of er naast de inspectie en het zorgkantoor nog meer instanties zijn die op kwaliteit monitoren.

Mevrouw **Heuvelmans** wijst op de verplichtingen in het kader van de WTZi. Dat is een heel belangrijk kader naast de Jeugdwet. Spreekster verwijst daarnaast naar de gevalideerde versie van de cliëntervaring Wmo vragenlijst die de gemeenten gaan hanteren. Die staat op de site van de VNG.

Mevrouw **Dijs** wil het uitgangspunt goed definiëren. Men zou ervan uit moeten gaan dat de gecontracteerde aanbieders moeten voldoen aan een bepaald kwaliteitsniveau en dit moet in de aanbesteding worden geborgd. Daarnaast moet men vragen of de aanbieder waarmaakt wat men vraagt. Dat zit echter niet in een systeem van kwaliteitsverbetering. Kwaliteit is immers een doorlopend proces. Men moet dus veel meer naar het resultaat kijken.

De heer **Genders** antwoordt dat men uit een systeem komt dat gericht is op de kwaliteit van zorg. Nu wil men echter meer uitgaan van de kracht van de burger en kijkt men naar de kwaliteit van leven. Dat betekent dat men ook anders naar kwaliteit moet kijken. Men moet dus verder kijken naar wat dit betekent voor de kwaliteit van leven van de burger.

Mevrouw **Heuvelmans** vindt dat men zich in een mijnenveld begeeft als men de kwaliteit van leven van een burger wil definiëren.

Mevrouw **Dijs** antwoordt dat de burger dit zelf definieert.

Mevrouw **Heuvelmans** kan zich heel goed bepaalde doelgroepen voorstellen die een bepaalde kwaliteit van leven (*bijvoorbeeld met een zak chips en drugs op de bank hangen*) goed vinden.

De heer **Genders** wijst op de ontwikkeling van positieve gezondheid waarbij men veel meer van het positieve uitgaat. Spreker ziet bij deze transformatie de kans om iets er bovenop te leggen wat belangrijk is voor de burger. De bemoeizorg en de maatschappelijke opvang blijven echter ook aanwezig. Er zijn mensen die heel kwetsbaar zijn, maar er zijn ook mensen die minder kwetsbaar zijn. Voor de mensen die zich nu bij de gemeente melden (de nieuwe groep) kan men meer doen met eigen kracht en eigen regie.

Mevrouw **Dijs** vindt dat men ook de andere groepen (bijvoorbeeld de zorgmijders) moet proberen te verleiden tot een andere kwaliteit van leven. Daarbij wordt ook het stuk participatie steeds belangrijker.

Mevrouw **Vogels** ziet twee treden. Er is een grote diversiteit bij de systemen. Naast de oude manier van werken die niet losgelaten moet worden, zal men moeten ontwikkelen naar het nieuwe denken. Spreekster vreest dat men echter ook moet blijven doen wat men doet, naast langzaam ontwikkelen en ruimte nemen. Uiteindelijk moet alle informatie in heel kleine stapjes bij elkaar komen.

De heer **Van Broeckhoven** vindt dat het spanningsveld op tafel moet komen. Om de beweging naar eigen kracht te maken heeft men elkaar ook nodig. Er is tot nu toe echter nog geen regelgeving verminderd.

De voorzitter stelt vast dat een aantal zaken zoals de inspectie, de Jeugdwet en het kwaliteitskader inderdaad blijven bestaan.

Mevrouw **Vogels** merkt op dat het ook heel veel tijd kost om de informatievragen te beantwoorden.

De heer **Bosland** ziet als een oplossingsrichting een basisset waarbij men de indicatoren zo breed mogelijk maakt waardoor verschillende doelgroepen bediend kunnen worden. Daarnaast wordt ook landelijk gelobbyd dat men minder systemen en meer hoofdlijnen moet hebben. Mevrouw **Dijs** vindt dit een heel complex speelveld. Enerzijds zou vertrouwen en loslaten kunnen helpen en anderzijds heeft de gemeente ook de taak dat de samenwerking met de wijkteams ingevuld moet worden. De wijkteams beschouwen de zorgaanbieder nu nog vaak als de 'grote boze wolf'. Nu moeten de zorgaanbieders echter nog vaak veel te veel zoeken. Mevrouw **Heuvelmans** merkt op dat dit inderdaad gemiste kansen zijn. Dat heeft ook met vertrouwen te maken. Spreekster wil vooral sturen op de kwaliteit van de ketensamenwerking. Mevrouw **Dijs** heeft vaak te maken met mensen in een back office die zich strikt aan de instructies houden. Dat is erg storend. Bottum up moet de brug worden gelegd. Mevrouw **Heuvelmans** vindt dit heel herkenbaar.

Mevrouw **Van Kruissen** wil graag kijken wat op de werkvloer nodig is om de doelen van de cliënt te realiseren. Vervolgens kunnen dan de verbeterlagen voor de verschillende organisaties naar elkaar toe worden bekeken. Hoe kunnen de organisaties elkaar ondersteunen in het proces van het helpen van de cliënt? Dat is een wezenlijk onderdeel van Kwaliteit & Monitoring. Spreekster spreekt momenteel vanuit de frustratie van een aantal casussen van de afgelopen week bij Rubicon-Jeugdzorg waarbij iedereen met iedereen steggelt over de zorgplicht. Bij de transformatie is men echter samen verantwoordelijk voor de cliënt. Dat is heel wezenlijk bij Kwaliteit & Monitoring. Als dit aan het einde van de rit aan de cliënt wordt gevraagd, moet dit duidelijk zijn en maakt het niet uit wie dit heeft gedaan. De heer **Bosland** is het hiermee helemaal eens. Dat is immers het principe van 1 gezin, 1 plan, 1 regisseur. Spreker zoekt echter de link met het thema Kwaliteit & Monitoring. Hoe kunnen Kwaliteit & Monitoring bijdragen aan het oplossen van deze problemen? Mevrouw **Dijs** antwoordt dat het niet groter is dan deze casussen. Bij de facturering en verantwoording vallen dezelfde zaken op. Mevrouw **Van Kruissen** deelt de opvatting van mevrouw Dijs. De heer **Bosland** antwoordt dat men voor individuele casussen geen Kwaliteit & Monitoring systeem nodig heeft.

De heer **Genders** vindt het mooi dat men samen op de goede weg is om de mensen niet tussen wal en schip te laten vallen. Vanuit de kwaliteit voor de burger is dit zeker relevant. De input vanuit individuele casussen moet daarbij worden meegenomen en naar het grotere geheel worden vertaald. Mevrouw **Heuvelmans** deelt mee dat dit ook geen incidenten zijn. De heer **Grim** wil graag focussen. Momenteel zijn er allerlei controlemechanismen op het gebied van kwaliteit als iets onder de controle van een zorgverzekeraar valt. De gemeente kan hiervan systemisch gebruikmaken. Nieuw aan de transformatie is echter dat een wethouder uiteindelijk verantwoordelijk kan worden gesteld als iets niet goed gaat met een cliënt. Een zorgorganisatie is dit niet gewend. Spreker vindt dat men zich bij kwaliteit met name op de tevredenheid van de cliënt moet richten. Dat vormt de verbinding. Mevrouw **Vogels** deelt dit standpunt.

De voorzitter vat samen dat er twee niveaus zijn bij Kwaliteit & Monitoring. Eén niveau richt zich op de minimumeisen, de basisvoorwaarden en de wettelijke kaders. Dat is de verantwoordingskant van het verhaal. Gepleit wordt om daarbij zo veel als mogelijk aan te haken bij de bestaande methodes en systemen. Het tweede niveau betreft de sturing en de doelstelling die men wil nastreven met de kwaliteitsdoelstellingen zoals bijvoorbeeld de kwaliteit van leven. Dat zijn twee verschillende invalshoeken. Daarnaast is er ook nog het kwaliteit van het proces (casuïstiek, verloop van het proces) die onder beiden kunnen vallen. De voorzitter kan niet goed duiden hoe dit op elkaar aansluit. Dat zou nog uitgezocht kunnen worden.

Daarnaast zijn er ook veel nieuwe toetreders. Men is immers van circa 70 naar bijna 300 zorgaanbieders in deze regio gegaan. De voorzitter vraagt hoe de nieuwe toetreders tegen dit pakket aankijken. Mevrouw **Vaasen** merkt op dat bijvoorbeeld de zelfstandige psychologen en de psychotherapeuten tegen dezelfde zaken aanlopen die de heer Van Broeckhoven van de Koraal Groep noemde. Anderzijds organiseren en onderzoeken zij nu zelf de samenwerking op casusniveau om de cliënt tevreden te stellen. Er bestaat een grote behoefte om daarin veel te

betekenen. De samenwerking is een continue zoektocht. Deze groep slaagt erin om met de grotere instellingen en de vrijgevestigde ziekenverzorgenden een vertaalslag te maken in het belang van de burger. Dit is een ander denkproces dat nergens staat omschreven. Dit doet men echter vanuit de intentie om het goed te willen doen.

Mevrouw **Vogels** merkt op dat mevrouw Vaasen in een groep zit waar al veel kwaliteitskaders bestaan. Er zijn echter ook nieuwe toetreders waar dat niet het geval is.

Mevrouw **Vaasen** vindt het belangrijk om die anderen mee te nemen en nodigt daarom iedereen een keer per jaar uit om over thema's mee te bespreken zodat een aanbieder de ander ook kan vertrouwen.

De heer **Genders** vindt dat dit ook betekent dat het lichtere vormen kunnen zijn. De vraag is of hieraan heel zware kwaliteitseisen gesteld moeten worden.

De heer **Van Broeckhoven** vindt dit ook discutabel. Alleen werken vanuit goede intenties, kan niet de bedoeling zijn. Spreker verwijst naar de dikke dossiers waarmee niets is gebeurd.

Mevrouw **Dijs** antwoordt dat daarom allerlei vangnetten binnen de gemeente bestaan, zoals de gezinscoach.

De heer **Genders** antwoordt dat dit nog dikke dossiers vanuit het verleden zijn. De heer Genders wil dit vanuit een nieuwe situatie vertalen en niet vanuit de oude dossiers die er nog liggen. De gezinsplannen zijn daarom ook heel erg belangrijk, ook om te bezien wat de mensen nog zelf kunnen.

De voorzitter beluistert dat de regierol van de gemeente heel belangrijk is. De gemeente is het scharnierpunt.

De heer **Van Broeckhoven** heeft het aantal dossiers het afgelopen jaar niet zien teruglopen en heeft ook de kentering het afgelopen jaar niet gezien. Spreker vindt dat ook de kleine aanbieders moeten worden geholpen om kritisch te zijn ten aanzien van de kwaliteit.

Mevrouw **Dijs** vindt dat zich dit nog moet ontwikkelen. Verder moeten de gezinscoaches ook nog in hun positie komen en moeten de gemeenten de regierol ook nog goed oppakken.

Mevrouw **Vogels** antwoordt dat ook bepaalde keuzes zijn gemaakt bijvoorbeeld ten aanzien van de verwarde patiënten. Of dit echt goed werkt, moet men nog ondervinden.

De heer **Van Broeckhoven** deelt mee dat die doelgroep momenteel tussen wal en schip valt. Dat gaat grote maatschappelijke kosten met zich meebrengen.

De heer **Genders** deelt vervolgens mee dat in de gemeente Peel en Maas is gekozen om de gezinscoaches en de consultants zelf in dienst van de gemeente te nemen. Zij zijn in de loop van 2015 vanuit een bepaalde achtergrond aangenomen, maar moeten nog leren om integraal te kijken. We hebben ons vooral gericht om het goed in te regelen. In 2016 bestaat de ruimte om dit goed door te ontwikkelen.

De voorzitter vraagt ten aanzien van het integrale kijken hoe de heer Genders aankijkt tegen de huidige kaders waarbinnen gewerkt moet worden en de koppeling aan sturing en aan de kwaliteit van leven.

De heer **Genders** antwoordt dat daar nog veel samen te ontdekken valt. Daarbij moet men vooral het goede meenemen vanuit de bestaande ketens en bekijken hoe men het nieuwe kan toevoegen. Het gaat om de integrale afstemming. De basis is dat de kwaliteit van ondersteuning gewoon goed moet zijn.

Mevrouw **Heuvelmans** vindt dat wel criteria moeten worden benoemd voor de toetredende aanbieders. Er moet immers wel een minimumkwaliteit zijn.

De heer **Genders** antwoordt dat de gemeenten de circa 300 aanbieders veel meer zien als een partner. Zodra men dit vertrouwen schaadt, is sprake van high trust, high penalty.

Mevrouw **Heuvelmans** merkt op dat hier iets 'voor' zit. Hoe komt men dat te weten?

Mevrouw **Vogels** vindt dat dit nog tijd vraagt. Dit moet ook telkens verder worden verbeterd.

Mevrouw **Heuvelmans** deelt de opvatting van mevrouw Vogels.

De voorzitter beluistert ten aanzien van de minimumeisen, de basisvoorwaarden voor zowel de kleine als de grote zorgaanbieders en de nieuwe toetreders/werkvelden dat men vooral moet leunen op wat er al is en moet kijken naar de afstemming. Deze intentie zou afgesproken moeten worden. Vervolgens moet goed integraal naar de regierol/sturing/kwaliteit van de resultaten worden gekeken samen met meer mogelijkheden voor netwerksamenwerking. Hierop zal dus ook gemonitord moeten worden.

Mevrouw **Dijs** vindt dat het accountmanagement van een organisatie als geheel nog moet worden toegevoegd.

De voorzitter antwoordt dat dit in feite bij het eerste blok hoort. Dat is het basispakket van minimumeisen waaraan een organisatie moet voldoen.

Mevrouw **Heuvelmans** stelt voor om de context niet uit het oog te verliezen. Er zijn namelijk heel veel schotten naast de bestuurlijke werkelijkheid. De politieke dimensie heeft immers maar een blikveld van vier jaar. De kwaliteit van zorg gaat in veel gemeenten door de politieke cycli ook niet erop vooruit.

Volgens de heer **Genders** is de afgelopen vijftien jaar bij wonen, welzijn en zorg een bepaalde richting ingeslagen vanuit de overtuiging dat we het samen anders willen en kunnen en niet vanuit financiële aspecten. Dit beleid is niet veranderd door de komst van een nieuwe coalitie op collegeniveau. Alleen de speerpunten binnen het beleid kunnen veranderen.

Mevrouw **Heuvelmans** merkt op dat AltraCura in ruim vijftig gemeenten werkt. Spreekster refereert aan een wethouder/ambtenaar die samen bezig zijn met een landelijke kruistocht voor best practices. Spreekster vindt dat dit onderkend moet worden. Zij wil het makro kader niet uit het oog verliezen. Ook zorgbestuurders kunnen echter een dubbele agenda hebben. Het gaat vaak om macht en schaalvergroting.

Mevrouw **Vogels** wil in deze ontwikkeltafel graag focussen op de regio Limburg-Noord, anders ontstaat ruis.

Mevrouw **Heuvelmans** is het hiermee eens.

De heer **Genders** voegt toe dat de gemeenten in de regio Limburg-Noord nu een regioprogramma met de coöperatie VGZ (zorgverzekeraar en zorgkantoor) hebben afgesproken. Spreker ziet dit niet in andere regio's terug. Dat biedt ook al een speelveld voor de ontschotting tussen het sociale domein (van de gemeenten) en het zorgdomein.

Mevrouw **Geraedts** denkt dat de ontschotting in Midden-Limburg goed op gang komt. Het zou voor de Zvw ook een oplossing kunnen zijn om breder vanuit de cliënt te kijken en niet vanuit de gemeenten, de Wmo et cetera.

De voorzitter beluistert een pleit om de ontschotting bij huisartsen, zorgverzekeraars en zorgkantoren ook mee te nemen.

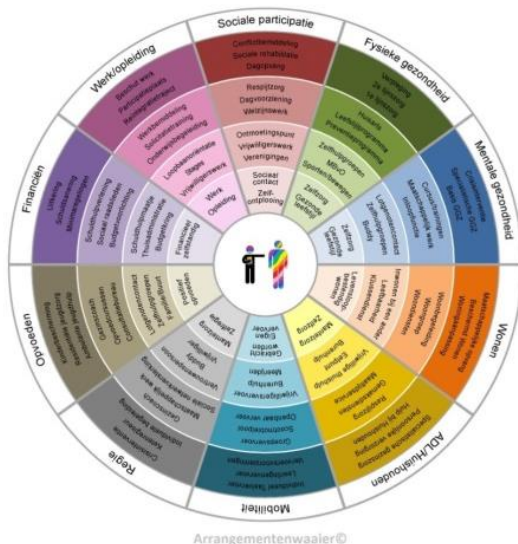
4. Pauze (10.19 -10.37 uur)

5. Concreet maken en prioriteren

De heer **Genders** licht vervolgens de werkzaamheden van de werkgroep 'resultaatmeting en ontwikkeltafel Kwaliteit & Monitoring' (hierna werkgroep resultaatmeting) in een PowerPoint-presentatie toe.

Aanleiding en verbinding:

- In 2015 veel energie en tijd ingezet gericht op implementatie in sociaal domein.
- Vanuit de ontwikkeltafels in 2015 zijn aspecten geparkeerd, zoals high trust, high penalty.
- In 2015 is de regionale werkgroep monitoring en kwaliteitsbewaking gestart:
  - Opdracht monitoring in het sociale domein afstemmen voor 7 gemeenten,
  - Arrangementenwaaier (zie afbeelding hieronder) is de onderlegger voor het ontwikkelde monitormodel,
  - De gemeenten werken in de monitoring samen met coöperatie VGZ,
  - De monitor betreft het periodiek verzamelen en inzichtelijk maken van gegevens van gemeenten (Sociaal Domein), zorgverzekeraar (Zvw), zorgkantoor (Zlw), speciaal onderwijs, sociale werkbedrijven, GGD en UWV,
  - De regionale werkgroep monitoring heeft 5 onderwerpen uitgewerkt in een plan van aanpak: 1. Maatwerkvoorzieningen; 2. Toegang; 3. Klantervaring; 4. Kwaliteit van leven / eigen kracht – sociaal netwerk – algemene voorzieningen; 5. Resultaat en kwaliteit beroepsmatige zorg en ondersteuning.
- Vanuit het laatste onderwerp (5) is de werkgroep resultaatmeting gestart in november 2015

Het doel van de werkgroep resultaatmeting is:

- Dialoog voeren tussen gemeenten en aanbieders over resultaat en kwaliteit beroepsmatige zorg en ondersteuning en het monitoren van de transformatie in sociaal domein
- Het uitwerken van onderwerpen ter bespreking in de Ontwikkeltafel Kwaliteit en Monitoring

Deelnemers werkgroep resultaatmeting:

- Gemeenten: Ron Genders (Peel en Maas – trekker), Alex Peeters (Beesel), Leo Bosland (Venlo), Ralf Jansen (Genep), Ramon Storer (Horst aan de Maas), Peter van Deuzen (MGR SDLN)
- Aanbieders: Hugo Kuyper (De Zorggroep), Annemie Heuvelmans (Altracura), Inge Vogels (Mutsaersstichting), Marjolein Dijs (Vincent van Gogh), Wim Gort (Synthese), Jan Joore (Unik), Audrey Lemmens (Daelzicht), Carla van Herten (Coöperatie Limburgse Zorgboeren), Annemarie van Kruijssen (Rubicon), Hanne Sterken (Leger des Heils), Dorien Hansen (PSW), Maria van Gessel (Bureau Jeugdzorg)

In de werkgroep zijn de volgende onderwerpen benoemd die worden uitgewerkt door een aantal werkgroepleden (mix van aanbieders en gemeenten):

1. Beschrijven partnership in de driehoek High trust high penalty v.v. (transparantie): Inge Vogels, Dorien Hansen, Annemie Heuvelmans, Alex Peeters
2. Ophalen wat gewenst resultaat is (transformatie) en wat meet je dan? / Kwaliteit van leven Wim Gort en Ron Genders
3. Definiëren gewenste samenwerking in de driehoek burger – overheid – maatschappelijke organisaties: Jan Joore en Hugo Kuyper
4. Social return een eenduidige geharmoniseerde plek geven: Carla van Herten, Ramon Storer en Alex Peeters
5. Aangrijpingspunten meting en samenwerking (teamprestatie en monitoring door burger/cliënt, professionele inbreng in meting) en deze metingen delen/exposure strategie: Marjolein Dijs en Annemarie van Kruijssen

Het **uitgangspunt** daarbij is dat de dialoog gericht is op co-creatie/meespraak in de werkgroep resultaatmeting en op bespreking in de ontwikkeltafels.

In de onderstaande opsomming zijn de onderwerpen opgenomen die de werkgroep resultaatmeting in 2016 zou willen oppakken voor de inkoop 2017 en inkoop 2018.

- Kwaliteit van leven. Hierbij is een link met de (inter)nationale ontwikkeling van positieve gezondheid belangrijk.
- 2017: Eerste vertaling maken van hoe kwaliteit van leven zijn weerslag kan krijgen. Meetwijze kwaliteit van ondersteuning/zorg geladen met kwaliteit van leven.
- 2018: Kwaliteit van leven vanuit de burger (die een hulpvraag heeft gesteld)

- Afstemming en samenwerking tussen de partners die betrokken zijn bij de ondersteuning en zorg van de burger/gezin. Inzichtelijk maken wat de bijdrage aan het eindresultaat en de klantervaring is van de interventies van de diverse betrokken partijen. Hiervoor instrumenten en werkwijzen ontwikkelen en daarin het goede van het bestaande meenemen.
- 2017: inventarisatie van bestaande instrumenten en definities
- 2018: instrumenten en werkwijzen ontwikkelen
- 2017: Eerste aanzet maken voor het systeem van high trust-high penalty. Het definiëren van high trust – high penalty, partnership en transparantie en het formuleren van randvoorwaarden en indicatoren is daarin van belang.
- 2018: doorontwikkeling naar werkbaar systeem van high trust – high penalty
- 2017: doorontwikkeling van deel minimumeisen in beschermd wonen en jeugd
- 2018: doorontwikkeling van de minimumeisen.
- 2017: Inzicht in wijze waarop continuïteit van ondersteuning/zorg kan worden gemonitord
- 2018: het ontwikkelen van een meetinstrument.
- 2017: inzicht in wijze waarop talentontwikkeling kan worden gemonitord en hoe een doorlopende lijn in de ontwikkeling van jongeren naar volwassenen kan worden geborgd.
- 2018: het ontwikkelen van een meetinstrument.
- 2017: Komen tot een definitie van social return en het formuleren van indicatoren. Het vermijden van perverse prikkels in contracten is daarin een aandachtspunt.

Mevrouw **Vaasen** ziet de ontwikkelwerkplaats van de kleine ondernemers niet staan. Waar worden zij meegenomen?

De heer **Genders** antwoordt dat is uitgevraagd wie hieraan wilde meedoen. Met name vanuit de ontwikkelafels van 2015.

Mevrouw **Geraedts** vraagt of de resultaten in de ontwikkelafel Kwaliteit & Monitoring terugkomen.

De heer **Genders** antwoordt bevestigend. Delen komen inderdaad in de ontwikkelafels terug. De werkgroep is echter wel breder gericht. Deze ontwikkelafel richt zich namelijk op de overeenkomsten.

De voorzitter voegt toe dat hetgeen voor de contractafspraken vanaf 2017 nodig is in deze ontwikkelafel terugkomt. De voorzitter stelt vast dat mevrouw Geraedts pleit dat ook over de tweede stroming wordt gecommuniceerd.

Mevrouw **Geraedts** antwoordt bevestigend.

De heer **Genders** vindt dat samen instrumenten ontwikkeld moeten worden. De subwerkgroepjes doen het werk en dit wordt teruggelegd in de grotere werkgroep resultaatmeting.

De voorzitter vindt dat wel procesmatig moet worden opgelet dat de agenda voor de ontwikkelafel niet overbodig wordt.

Mevrouw **Vogels** stelt vast dat de helft van de aanwezigen ook in de werkgroep zit. Spreekster vindt te veel dubbeling spijtig.

De heer **Genders** wil hierover in de werkgroep resultaatmeting spreken.

De voorzitter vindt ook dat dit goed afgestemd moet worden. Hoe meer vooroverleggen er zijn, des te beter. Daarnaast is de virtuele ronde echter ook heel erg belangrijk.

Mevrouw **Dijs** vindt dat een ontwikkelafel een ander doel dient.

Mevrouw **Van Kruissen** kan zich goed voorstellen dat ook dingen ontstaan die in de ontwikkelafels terugkomen. Het is ook heel belangrijk om meer input te krijgen. De ontwikkelafel kan de werkgroep ook aan het werk zetten om zaken uit te zoeken.

Mevrouw **Dijs** zit ook in de werkgroep. Spreekster vindt het heel goed dat het blikveld gericht is op een termijn langer dan een jaar. Dat zou voor meerdere terreinen een goed voorbeeld kunnen zijn. Dan zet men immers een lijn uit.

De heer **Grim** denkt dat het bij de nieuwe contracten mogelijk is dat bepaalde onderwerpen veel sneller dan in 2018 afgewikkeld moeten worden, zoals high trust, high penalty.

Mevrouw **Dijs** antwoordt dat vooral werkbaar dingen nagestreefd worden, zoals social return.

Mevrouw **Schuling** vraagt ten aanzien van het overzicht of de werkgroep in 2017 al iets voor de overeenkomsten oplevert.

De heer **Genders** antwoordt dat men dat nog zal moeten zien. De definities kunnen in de overeenkomsten worden opgenomen. Daarmee is het echter nog niet uitvoerbaar.

De voorzitter legt uit dat '2017' moet worden begrepen dat het voor de contractwijziging van 2017 moet worden uitgezocht.

De heer **Grim** vraagt naar de concrete onderwerpen voor de ontwikkeltafel Kwaliteit & Monitoring. De heer **Bosland** antwoordt dat hetgeen staat beschreven in de ontwikkeltafels van 2017 en 2018 terugkomt.

Mevrouw **Dijs** voegt toe dat de ontwikkeltafel naast de virtuele ronde ook de rol heeft om dit daadwerkelijk in de aanbesteding te laten landen.

De heer **Van Broeckhoven** vraagt meer uitleg over de besluitvorming en de meerwaarde van de ontwikkeltafels.

Mevrouw **Schuling** geeft aan dat in de ontwikkeltafels wordt bepaald welke voorstellen de aanbieders en de gemeenten gaan uitwerken voor de contractafspraken vanaf 2017. De thematrekker heeft hiervoor een voorstel gedaan. Het is aan de ontwikkeltafel om dit voorstel over te nemen of iets anders te beslissen. 'Onder' de ontwikkeltafels functioneren werkgroepen die de ontwikkelonderwerpen voor de tafels uitwerken. Anders dan de andere ontwikkeltafels, die dit jaar allemaal nieuwe werkgroepen vormen, beschikt de tafel Kwaliteit en monitoring nog over een werkgroep (resultaatmeting) uit 2015. Indien gewenst kunnen hier extra (sub)werkgroepen aan toe worden gevoegd. Voorstellen/documenten van werkgroepen worden ter bespreking aan de ontwikkeltafels voorgelegd, en die bieden de uiteindelijke voorstellen ter besluitvorming aan de gemeenten aan.

Mevrouw **Heuvelmans** deelt de mening van mevrouw Vogels dat door de gelaagde structuur dubbelingen ontstaan.

De heer **Genders** begrijpt dit niet. In de ontwikkeltafels worden voorstellen van aanbieders en gemeenten naar voren gebracht die in de discussie worden meegenomen.

De voorzitter voegt toe dat inderdaad sprake is van een extra gelaagdheid. De heer Genders is immers al met een werkgroep aan de slag. Bij Jeugd en Wmo & Participatie is dit iets minder het geval. De ontwikkeltafels zijn het gremium waarin de thema's voor de contractontwikkeling worden besproken. De volgende slag is dat concrete voorstellen aan bestuurders worden voorgelegd, die uiteindelijk het besluit nemen. De ontwikkeltafel is dus het eerste gremium van de voorbereidende besluitvorming.

De heer **Grim** begrijpt deze uitleg van de voorzitter.

De voorzitter merkt op dat inderdaad sprake is van een spanningsveld. De werkgroep resultaatmeting bestaat uit een gemixte groep.

Mevrouw **Vogels** legt uit dat het maar zo lijkt alsof de werkgroepen de lead hebben. Dat is echter niet het geval, de werkgroepen zijn volgend ten opzichte van de ontwikkeltafels. De werkgroep resultaatmeting heeft op dit moment alleen een informatievoorsprong.

De heer **Van Broeckhoven** begrijpt het nu ook. De werkgroep heeft inderdaad een bepaalde voorsprong.

De heer **Grim** vraagt zich af hoe dit wordt vormgegeven. Dat is heel belangrijk.

De heer **Genders** antwoordt dat dit terugkomt.

De heer **Leijten** stelt voor om een dummy proof stappenplan te maken voor de virtuele ronde.

De voorzitter zegt dit toe.

De heer **Genders** geeft aan dat mensen die zich willen opgeven voor een subwerkgroep resultaatmeting zich bij hem kunnen melden (ron.genders@peelenmaas.nl).

De heer **Jansen** maakt ook deel uit van de werkgroep en hij vraagt nadrukkelijk aandacht vanuit de werkgroep Jeugd voor de minimumeisen. Spreker zou graag voor 2017 kritisch willen bekijken of de minimumeisen van jeugd handhaafbaar zijn voor de toekomst.

De voorzitter stelt voor om hiervoor een nieuwe subgroep in te stellen.

De heer **Genders** antwoordt dat dit ook voor beschermd wonen geldt. Er moeten dus twee werkgroepen (jeugd en beschermd wonen) worden ingesteld waarbij men goed moet bekijken wie vanuit de gemeenten inhoudelijk is betrokken en wie vanuit de aanbieders.

Mevrouw **Dijs** vindt dat goed moet worden bekeken dat het ook voor alle domeinen geldt. Voor alle domeinen moet men immers iets bedenken.

Mevrouw **Vogels** merkt op dat de werkgroep het vorig jaar heeft geprobeerd om dit breder te trekken. Toen verloor men echter de specificiteit.

Mevrouw **Dijs** vraagt om te definiëren voor welke domeinen hetgeen wordt ontwikkeld geldt. Het controleprotocol is immers ook geschreven voor de maatwerkvoorzieningen en niet voor de andere onderdelen.

De heer **Genders** stelt vast dat voor 2017 de conceptvoorstellen al in april gereed moeten zijn. Dit wordt in juni immers besloten. Al het andere schuift automatisch door naar 2018.

De voorzitter beluistert dat jeugd en beschermd wonen de focuspunten zijn.

Mevrouw **Vogels** is het hiermee eens.

Mevrouw **Dijs** wil individuele begeleiding erbij pakken. Bovendien is er al een werkgroep beschermd wonen.

De heer **Genders** antwoordt dat die werkgroep ook nog zaken kan opleveren.

Mevrouw **Schuilig** antwoordt dat men circa acht weken tijd heeft.

De voorzitter vindt dat men gelet op de tijd keuzes moet maken. De voorzitter stelt voor om te focussen.

Mevrouw **Dijs** vindt dat die focus dan wel moet worden aangegeven.

De heer **Yilmaz** is een voorstander van de high trust, high penalty systematiek. Spreker is echter benieuwd naar de uitvoering daarvan. Door wie en op welke wijze worden de indicatoren bepaald?

De heer **Genders** merkt op dat de subwerkgroep bijna geheel uit aanbieders bestaat.

Mevrouw **Vogels** voegt toe dat inderdaad sprake is van partnerschap.

De heer **Yilmaz** vraagt of de historische gegevens ook worden meegenomen.

Mevrouw **Vogels** antwoordt dat dit gefaseerd wordt gedaan.

De heer **Yilmaz** is ook benieuwd of de high trust, high penalty systematiek alleen voor deze regio geldt.

Mevrouw **Vogels** antwoordt dat Midden- en Zuid-Limburg en Brabant ook de high trust, high penalty systematiek hanteren, maar wel elk op hun eigen manier.

De heer **Genders** deelt mee dat mevrouw Heuvelmans ook vanuit Zuid-Limburg een document heeft aangeleverd.

Mevrouw **Vogels** merkt op dat high trust, high penalty inderdaad ook elders wordt gehanteerd, maar telkens net op een iets andere manier.

De heer **Yilmaz** is bang dat de uitvoering uiteindelijk gaat verschillen.

Mevrouw **Vogels** antwoordt dat inderdaad keuzevrijheid bestaat.

De heer **Genders** voegt toe dat elke gemeente hierop een ander beleid kan voeren.

Beleidsvrijheid is immers een onderdeel van de transitie.

Mevrouw **Geraedts** stelt vast dat veel gemeenten toch samen aan tafel gaan zitten.

De voorzitter merkt op dat dit alles veel energie en tijd van iedereen vergt. In Brabant zijn minstens twee regio's die ver uit elkaar lopen qua stijl. Dat hoort echter bij de decentralisaties.

De heer **Yilmaz** stelt vast dat die stap inderdaad is gezet. Het feit dat meer vrijheid wordt gegeven is prima. Als men per gemeente echter verschillende eisen stelt, valt men toch weer terug.

De voorzitter vraagt om de ontwikkeltafels te blijven informeren over wat bijvoorbeeld in Brabant gebeurt. De voorzitter wil graag van de goede voorbeelden gebruikmaken.

De heer **Bosland** is ook lid van de werkgroep en hij is blij met de focus van de werkgroep en het meerjarenperspectief. Spreker stelt voor om dit in de samenvatting op te nemen. Dan kan de virtuele tafel daarop immers ook reageren.

De voorzitter vindt het ook goed om dit vooral te delen. Het verwachtingsmanagement naar de regio en de achterban is immers essentieel.

Mevrouw **Vogels** vindt dit ook gemakkelijker voor het lezen van de notulen.

Mevrouw **Heuvelmans** is ook lid van de werkgroep en wil vooral het gesprek blijven voeren. Dat mag men niet vergeten.

De heer **Genders** antwoordt dat het gesprek een van de componenten is. Bij monitoren gaat het om tellen, maar ook om vertellen. In de ambtelijke regionale werkgroep monitoring en

kwaliteitsbewaking wordt met name gedeeld dat de cijfers vooral als een signaal gebruikt moeten worden. Het gaat om het verhaal achter de cijfers.
Mevrouw **Dijs** is het hiermee eens. Men moet inderdaad uit de 'statische kramp' blijven.

De heer **Van Broeckhoven** ziet steeds meer discussie over de 18-23 jarigen. Hierover wordt ook landelijk een discussie gevoerd.

Desgevraagd geeft spreker aan zich eerst nog meer te willen verdiepen in hetgeen nu is aangereikt. Spreker ziet wel een aantal zaken terugkomen en hij heeft ook vertrouwen in de werkgroep. Rondom jeugd merkt spreker op dat de zwerfjongeren en de LVB'ers nu tussen wal en schip vallen. Indien men niet in de doelgroep LVB'ers investeert, komen de maatschappelijke kosten in een veelvoud later terug.

De voorzitter zal dit signaal meenemen. Dit moet in meerdere regio's worden opgepakt.
Mevrouw **Dijs** antwoordt dat dit in Midden-Limburg proactief is opgepakt.

Mevrouw **Schuling** merkt op dat de ontwikkelafels Jeugd en Wmo & participatie zich buigen over de overgang van 18- naar 18+.

De heer **Genders** antwoordt dat de aanbieders in de werkgroep resultaatmeting al eerder hebben gevraagd; 'waar blijft de rest?' Men wil naast kwaliteit en monitoring ook graag over de inhoud spreken. Spreker wil graag in de werkgroepen de prioriteiten bekijken.

De voorzitter wil dit de volgende week samen in het kernteam ontwikkelafels met de trekkers goed bekijken. Aldus wordt afgesproken.

Mevrouw **Schuling** wil ook zo naar de minimumeisen kijken. Er zijn ook technische formatachtige zaken die het vorig jaar niet zo goed liepen.

De voorzitter wil dit in het kernteam van de trekkers volgende week ook goed bekijken en vooral niet meer werkgroepen laten ontstaan dan nodig.

De heer **Vaartjes** bespeurt een heel constructieve houding.

Mevrouw **Vaasen** houdt vervolgens een pleidooi in het kader van betrokkenheid. Spreekster vindt dat de grote organisaties vertrouwen moeten ontwikkelen in de kleine ondernemers. In de ontwikkelwerkplaats voor zzp'ers zitten circa 160 mensen die constant de dialoog opzoeken. Dit gremium is het afgelopen jaar explosief gegroeid door de transitie en de ontslagen vanwege de reorganisaties bij de zorgaanbieders. Deze mensen zijn gedeeltelijk voor zichzelf begonnen als zzp'er. Spreekster stelt voor deze groep intensiever aan de voorkant bij dit soort vergaderingen/werkgroepen te betrekken.

De voorzitter heeft bij de ontwikkelafels vorig jaar gemerkt dat het organisatorisch toch lastig is voor de zogenaamde eenpitters om bijvoorbeeld drie uur beschikbaar te zijn voor een bijeenkomst. Daarnaast is er echter ook nog een virtuele ronde. De voorzitter vraagt hoe mevrouw Vaasen dit wil vormgeven.

Mevrouw **Vaasen** antwoordt dat het tweeledig is. Spreekster stelt vast dat de ontwikkelwerkplaats voor zzp'ers zelf bekijkt hoe men zich beter kan positioneren in het veld. Daarnaast kan men het echter ook omdraaien. De ontwikkelwerkplaats voor zzp'ers komt nu acht keer per jaar bijeen volgens een vast jaarplan. De heer Vaartjes en Peter van Deuzen (medewerker MGR) komen bijvoorbeeld langs in mei bij een bijeenkomst van de ontwikkelwerkplaats. Gezien de aanbesteding is dit echter wellicht wat laat. Men kan dit echter ook optimaliseren door bij elkaar aan te sluiten. Spreekster vraagt aan de MGR om zich bij de ontwikkelwerkplaats aan te sluiten op de geplande momenten.

De voorzitter merkt op dat er ook veel andere aanbieders zijn die niet in een collectief zijn georganiseerd. De voorzitter blijft worstelen met de betrokkenheid van al die andere aanbieders. De heer **Genders** vindt het ook een eigen verantwoordelijkheid van een zzp'er om daarover na te denken.

Mevrouw **Vaasen** antwoordt bevestigend. Anderzijds wordt echter ook commitment van de zzp'ers gevraagd. Daarom zou het systeem zich ook gedeeltelijk aan de organische ontwikkeling moeten aanpassen.

Mevrouw **Heuvelmans** vraagt aan mevrouw Vaasen of er bepaalde criteria voor deze zzp'ers gelden.

Mevrouw **Vaasen** antwoordt dat de ontwikkelwerkplaats bedoeld is voor alle zzp'ers. Anders ontstaan immers zwerfende zzp'ers. Er zijn geen eisen. De deur wordt dus voor elke zzp'er opengezet.

De heer **Genders** vraagt hoe met de 160 zzp'ers wordt gecommuniceerd. Mevrouw **Vaasen** antwoordt dat een nieuws mailing is naast de gedeelde verantwoordelijkheid om de collega zzp'ers erbij te houden en de dialoog aan te gaan. Mevrouw **Dijs** maakt zich echter zorgen over de 'grensopzoekende' zzp'er. Mevrouw **Vaasen** wil niet over de kwaliteit van een collega-ondernemer oordelen. Mevrouw **Dijs** stelt voor om toch toetredingsvoorwaarden in te stellen. **De voorzitter** antwoordt dat de inkoop deze rol heeft. Daar zit de drempel. Mevrouw **Vogels** hoort ook van collega's dat dit een dilemma is. Mevrouw **Vaasen** wil vanuit de gedachte van de inclusieve samenleving niet filteren. Dat gebeurt vanzelf. De heer **Genders** nodigt mevrouw Vaassen uit om in het collectief na te gaan of er een subwerkgroep kan worden gevormd die nadenkt over de kwaliteit vanuit het perspectief van zzp-ers en kleine ondernemers. Anders blijft de discussie over de kwaliteit van kleine aanbieders steeds terugkomen. Dan kun je er beter proactief zelf iets van vinden. Mevrouw **Vaassen** antwoordt dat ze dit meeneemt naar het collectief. De heer **Genders** vertelt hoe de werkplaats zzp-ers in samenspraak met de gemeente Peel en Maas is ontstaan. De werkplaats is gegroeid van 8 deelnemers naar 160. Inmiddels nemen ook zzp-ers vanuit andere gemeenten deel aan de werkplaats. De bijeenkomsten van de werkplaats zijn gefaciliteerd door de gemeente. Verder zijn afspraken gemaakt met mevrouw Vaasen over de ondersteuning van de werkplaats. Dit heeft in ieder geval opgeleverd dat rondom de inkoop vorig jaar heel veel vragen van zzp-ers niet rechtstreeks zijn gesteld aan de heer Genders en zijn collega. De zzp-ers hebben elkaar geïnformeerd en vragen zijn geclusterd besproken. Mevrouw Vaasen heeft een intake gedaan met nieuwe partijen die zich wilden oriënteren. De heer Genders geeft aan dat andere gemeenten hier ook naar zouden kunnen kijken.

De heer **Grim** ziet in andere regio's dat men bijvoorbeeld met hoofdaannemers werkt. **De voorzitter** antwoordt dat Noord-Limburg bewust ervoor heeft gekozen om dit niet te doen. Indien men werkt aan (de kwaliteit van) een netwerksamenwerking komt dit echter hoe dan ook aan de orde. De heer **Genders** stelt vast dat het voor de burger belangrijk is dat de beroepskracht goed functioneert. Spreker vraagt aan mevrouw Vaasen om in het collectief naar bepaalde punten ten aanzien van de kwaliteit van de kleine ondernemers te kijken om deze vervolgens iets aan te reiken. Het collectief is daarvoor zelf medeverantwoordelijk.

De voorzitter vat samen dat de communicatie over het meerjarige proces goed moet worden gededd, naast het dummy proof maken van de communicatie voor de virtuele ontwikkeltafel. Daarnaast moet bij het communicatieproces en de timing bekeken worden welke slag kan worden gemaakt om met zo veel mogelijk inclusie van iedereen te kunnen werken.

Desgevraagd geeft de heer **Genders** aan dat hij tevreden is over deze discussie. Spreker stelt vast dat de aanbieders toch voor een voorzitter (*de heer Genders*) vanuit de gemeenten hebben gekozen. Spreker ziet het proces vooral als een cocreatie en hij wil nog nadenken met de werkgroep resultaatmeting over het delen van de inhoudelijke zaken die in mindere mate in de ontwikkeltafels zullen landen.

De voorzitter antwoordt dat na de zomer de laatste ontwikkeltafel is. In november staat vervolgens weer de eerste ontwikkeltafel voor het komende jaar gepland. Er zijn dus nog verschillende momenten om zaken terug te laten komen. Dit wordt komende week in het kernteam ontwikkeltafels verder besproken.

6. Afspraken

De voorzitter vat samen dat gesproken is over 3 grote thema's:

1. De kwaliteitseisen en de basisvoorwaarden. Daar wordt met name gekeken naar de link naar high trust, high penalty en bij beschermd wonen en jeugd wordt nog specifiek naar de minimeisen gekeken.
2. Ten aanzien van de kwaliteit van leven en van netwerksamenwerking naar een klantvering-systematiek; dit zal moeten worden ontwikkeld op basis van de bestaande systemen.
3. Verder moet de kwaliteit van zorg en de kwaliteit van leven worden afgestemd.

Daarnaast heeft men ook continuïteit van zorg, talentontwikkeling en social return aangestipt. Dit alles zijn veel thema's voor Kwaliteit & Monitoring voor de komende periode.

De volgende bijeenkomst is op 8 juni 2016 gepland. Op 25 mei 2016 moeten de stukken op de website worden gepubliceerd. De voorzitter vraagt of het mogelijk is voor de genoemde thema's de stukken dan gereed te hebben.

De heer **Genders** kan de definities dan aanleveren, maar nog geen concrete instrumenten.

De voorzitter deelt mee dat de portefeuillehouders op 21 april 2016 weer bijeenkomen. Dan wordt het totale pakket van dit jaar besproken. Op 21 juli 2016 landen vervolgens de stukken in een inkoopdocument.

De heer **Bosland** vraagt om het meerjarenperspectief 2017-2018 duidelijk toe te lichten.

De voorzitter antwoordt dat dit wordt meegenomen.

7. Sluiting

De voorzitter dankt de aanwezigen voor hun bijdrage aan deze ontwikkeltafel en sluit om 11.53 uur de bijeenkomst.

Venray, 23 maart 2016